

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie K.G.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 czerwca 2026 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Radomiu z 27 maja 2026 r., sygn. akt II Kp 569/25,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego w Radomiu o sygn. akt II Kp 569/25 do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mławie

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radomiu, postanowieniem z 27 maja 2026 r. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. II Kp 569/26 innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W złożonym wniosku Sąd Rejonowy w Radomiu wskazał, że matką pokrzywdzonego w sprawie X. Y. jest X.1 Y.1 – sędzia Sadu Okręgowego w Radomiu. Postanowieniem z 14 maja 2026 r. ww. sąd wyłączył wszystkich sędziów II Wydziału Sądu Rejonowego Radomiu od rozpoznania sprawy o sygn. akt II Kp 569/25. W uzasadnieniu wskazując, iż sprawa dotyczy syna sędzi orzekającej w Sądzie Okręgowym w

Radomiu, uprzednio zaś pełniącej funkcję Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Radomiu i Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Radomiu, a także orzekającej w tym sądzie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Radomiu, o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie przyjmuje się, że do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, czy też takie, które mogą powodować w odbiorze społecznym - nawet mylne - przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego jej osądzenia (*tak: postanowienie Sądu Najwyższego z 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10*). Zdaniem Sądu Najwyższego, pozostawienie sprawy w sądzie występującym z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. mogłoby wywołać w opinii publicznej pogląd co do braku obiektywizmu po stronie składu orzekającego.

Z uwagi na powyższe, zasadnym było jej przekazanie poza obszar apelacji lubelskiej, orzeczono zatem jak w części dyspozytywnej niższego postanowienia.

[WB]

[r.g.]